

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Etiam Saulem Regem in pœna[m] peccati datum, & punitum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

suit. Sæpe in mundo hæc fabula agitur. Dat Deus clementem, dat mitem regem, quem cum proceres, cum populus non metuunt, pro ludicro rege habent, & agit quisque, non quod decet, sed quod placet: causa Deo datur, ut tyrannum immittat, ut sentiant se peccasse, qui jugum mite pati non potuerunt. Sed sacras potius Scripturas, quam fabulas profanas consulamus.

Primus Israëlitarum rex, adhuc insons Saul, populo fonti & regem insolenter petenti, non tam in ducem, quam in crucem datus est. Ita enim Samuel loquitur, eum non quæ juris, sed quæ moris sunt apud reges, facturum; quamquam ibidem etiam significetur, cur à Iudicum statu, ad reges populus prouocârit. *Fatum est autem, cum sensisset Samuel: posuit filios suos iudices super Israël. Fuitq, nomen filij eius primogeniti loel: & nomen secundi Abia, iudicum in Bersabee. Et non ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritiam, acceperuntq, munera, & peruerterunt iudicium. Congregati ergo uniuersi maiores natu Israël, uenerunt ad Samuelem in Ramatha, dixeruntq, ei: Ecce tu sensisti: & filij tui non ambulant in vijs tuis. Constitue nobis regem, ut iudicet nos, sicut & uniuersa habent nationes. Vides occasionem populo, immò & Deo datam, populo quidem, ut regem posceret, Deo autem, ut vel iratus petitioni annueret. Sæpe enim noxia postulantur; quare idem tunc est concedere, quod punire. Non ergo talia postulata vel à Deo, vel à Dei seruis approbantur. Itaque displicuit sermo in oculis Samuelis, eò quòd dixissent: Da nobis regem, ut iudicet nos. Et orauit Samuel ad Deum. Dixit autem Dominus ad Samuelem: Audi vocem populi, in omnibus qua loquuntur tibi: Non enim te abiecerunt, sed me, ne regnem super eos, &c. Dixit itaq, Samuel omnia verba Domini ad populum, qui petierat regem, & ait: Hoc erit ius regis qui imperaturus est vobis. Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis facietq, sibi equites, & praecursores quadrigarum suarum: & constituet sibi tribunos & centuriones, & aratores agrorum suorum: & messores segetum; & fabros armorum, & currum suorum. Filias quoque vestras faciet sibi unguentarias, & focarias, & panificas. Agrus quoque vestros, & vineas, & oliueta optima tollet: & dabit seruis suis. Sed & segetes vestras, & vinearum redditus addecimabit, ut det eunuchis & famulis suis. Seruos etiam vestros & ancillas,*

IV.

1. Reg. 8. 11

1. Reg. 8. 6

1. Reg. 8. 10

560 Cap. LI. Diuini iudicij aequitas, etiam in Phoea Imperatore, ancillas, & iuuenes optimos, & asinos auferet, & ponet in opere suo. Greges quoque vestros addecimabit, vosq; eritis ei serui. Et clamabit in die illa a facie regis vestri, quem elegistis vobis: & non exaudiet vos Dominus in die illa, quia petistis vobis regem. Vides vt poena petentis, contentus est petitionis? Sed & ipse rex Saul, ob inobedientiam, inuidiam, & male tractatum Dauidem, aliaque de-

1. Reg. 31. 3.

licta, vulneratus est vehementer a sagittarijs, & arripuit gladium, & irruit super eum. Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius. & vniuersi filij eius in die illa pariter, &c. Et praeciderunt caput Saul, & spoliauerunt eum armis: & miserunt in terram Philistinorum per circuitum, vt annuntiaretur in templo idolorum & in populo. Et posuerunt arma eius in templo Astaroth, corpus vero eius suspenderunt in muro Bethsan. Puniuit ergo Saul Populum, & punitus est ipse quoque. Vbicumq; enim tale caput regit, Quid.

Iuuenal. sat. 5.

quid conspicuum pulchrumq; ex aquore toto est, Rex pisci est, ubicumque natat. Ipsum autem etiam Saulem, & quidem morte punitum esse, clarè affirmatur in libris Paralipomenon, his verbis:

1. Paralip. 10. 13.

Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eò quòd prauaricatus sit mandatum Domini, quod praeceperat, & non custodierit illud: sed insuper etiam pythouissam consuluerit, nec sperauerit in Domino: propter quod interfecit eum, & transtulit regnum eius ad Dauid filium Isai.

V.

Sic saepe rex in poenam datur, & si se ipsum non regit, poena afficitur, caditque, quia non erigit cadentes. Nec ob grandia tantum flagitia id fit; sed ob leuiora quoque delicta Deus pio ferro expiat. Hinc Iustinus, siue quicumque fuit auctor quaestionum, quae in Iustini operibus continentur, quaerit, cur Iosiam Regem Deus permiserit gladio cædi, cum vir sanctissimus fuisset? Cui quaestioni respondet his verbis: Ceterum luctuosum vita finem propterea Iosias retulit, quòd iustioni Hieremia non paruerit, qui ei ex mandato Dei dixerat, vt ne progredereetur ad obuiandum regi Aegypti in bellum, sicut ait Hieremias. Quapropter vt eum purum à peccatis ex hac vita reciperet Dominus Deus, idè permisit illum inobedientia eius ferro Aegyptio poenas exoluere. Nimirum occidi Iosiam Deus permisit, vt eum à peccato purum reciperet, quia mortis poena expiatio fuit peccati, adeoque (quod idem est)

Iustin. quaest. 79.

est)